

ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ТА АДМІНІСТРАТИВНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

УДК 344.2.13

DOI <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2022-1-5-9>

Корнієнко Максим Вікторович,

доктор юридичних наук, професор

(Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6420-6169>

Кіт Ростислав Дмитрович,

аспірант

(Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8564-1450>

ВИЗНАЧЕННЯ СТУПЕНЯ СУСПІЛЬНОЇ НЕБЕЗПЕЧНОСТІ ЗА РОЗКРАДАННЯ ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА ЗГІДНО ІЗ ЧИННИМ КРИМІНАЛЬНИМ ТА АДМІНІСТРАТИВНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Відмінність адміністративного правового делікту від кримінального правопорушення відбувається на основі аналізу ступеня суспільної небезпечності вчиненого діяння. Тож коли законодавець не проводить чіткого розмежування ознак вчиненого діяння, що прописані в законі як оцінні поняття, – це призводить до двотлумачення і застосування його з невідповідністю вчиненого правопорушення. Як наслідок, відбуваються помилки у кваліфікації, а отже, вид і розмір покарання не відповідають вчиненому діянню. Тому наукова робота присвячена ст. 410 КК України щодо аналізу істотних неузгодженостей у кримінальній відповідальності.

Ключові слова: кримінальна відповідальність, адміністративна відповідальність, кримінальне правопорушення, адміністративно-правовий делікт, покарання, законодавство.

Постановка проблеми. З огляду на те, що протягом останнього року Україна перебуває в стані війни, виникають питання щодо кваліфікації правопорушень та притягнення до відповідальності осіб, які вчиняють суспільно небезпечні діяння, пов'язані з викраденням, привласненням, вимаганням військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодінням ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем. Суспільно небезпечні діяння, пов'язані з майном, посідали і продовжують посідати перше місце за кількісними показниками злочинності, тож майно військовослужбовців також повинно охоронятись законом України. Проте існують законодавчі неузгодженості щодо призначення відповідного покарання за вчинене діяння.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В Україні проблема визначення відповідності за вчинення суспільно небезпечного діяння, його розміру та виду покарання не здобула серед науковців належної уваги. Однак окремі її аспекти на монографічному рівні були висвітлені в дисертації П. П. Богуцького («Військове право в системі права України» – Одеса, 2009 р.) [8, с. 128]. Сьогодні найбільш відомими є монографічні роботи М. І. Карпенко, В. О. Навроцького, В. П. Бодаєвського. До того ж розглянуті питання мають не лише теоретичне, а й практичне значення, оскільки вказані науковці розглядали питання кваліфікації, оминаючи проблеми покарання.

Метою статті є дослідження законодавчої регламентації ступеня суспільної небезпечності при вчиненні діяння, пов'язаного з викраденням, привласненням,

вимаганням військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодінням ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем.

Статистичний аналіз адміністративних притягнень показав, що за ст. 172¹³ КУпАП «Зловживання військовою службовою особою владою або службовим становищем» у 2018 році було засуджено 22 особи, у 2019-му – 28 осіб, у 2020-му – 16, у 2021-му – 19, тоді як стягнення було накладено у 2018 році на 13 осіб (59 %), у 2019-му – 17 (60,7 %), у 2020-му – 7 (43,75 %), у 2021-му – 9 (47,3 %).

Штраф було призначено у 2018 році 13 особам (100 %), у 2019 – 16 (94,11 %), 2020 – 7 (100 %), 2021 – 9 (100%). Майже на всіх осіб було накладено стягнення, призначене у виді штрафу, лише 1 (5,88 %) випадок був у 2019 році з призначенням арешту та утриманням на гауптвахті.

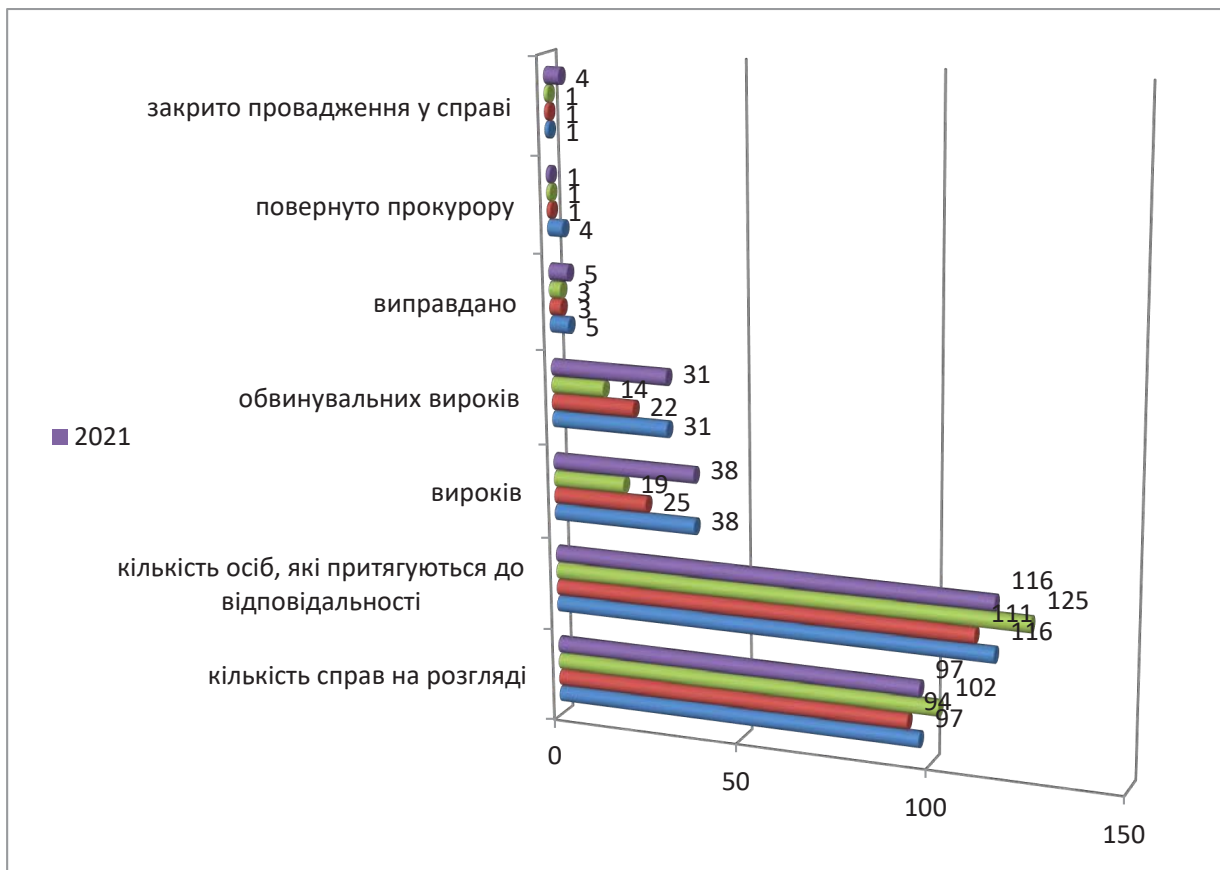
Розмір штрафу в середньому у 2018 році становив 2 367 гривень, що становить 139 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, з виплаченою сумою в середньому лише 850 гривень, що становить 50 неоподаткованих мінімумів доходів громадян; у 2019 році – 2 491 гривню, що становить 146 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, водночас сплачено 1 232,5 гривень; у 2020 році – 2 477 гривень, що становить 145,7 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, водночас сплачено 1 772 гривні; у 2021 – 2 673 гривні, що становить 157 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, водночас сплачено 1 200 гривень.

Відповідно до показників сайту «Судова влада України», у 2020 році розглянуто в суді 17 справ, серед

яких 15 осіб визнано винними: чотирьом призначено покарання у виді позбавлення волі (25%), одній особі призначено покарання у виді позбавлення волі від 3 до 5 років (6,25 %) та трьом особам призначено від 5 до 10 років позбавлення волі (18,75 %), тримання в дисциплінарному батальйоні призначено двом особам, що, відповідно, становить 12,5 %, службові обмеження для військовослужбовців призначено одній особі (6,25 %). Штраф у цьому році на такому ж рівні, як і службові обмеження для військовослужбовців, і, відповідно, становить 6,25 %. Звільнено від покарання з випробуванням набагато менше ніж у передніх роках, проте п'ять випадків все одно наявні й становлять 31,25 %.

У 2021 році, на відміну від попереднього, всього розглянуто в суді 23 справи, з яких не розглянуто жодної щодо ч. 1 ст. 410 КК України, одна справа розглянута за ч. 2 ст. 410 КК України, проте була закрита при судовому розгляді. Також 22 справи розглянуто за ч. 3 ст. 410 КК України, у результаті чого 21 особу визнано винною і щодо однієї особи було закрито матеріали кримінального провадження під час розгляду в суді; ще матеріали однієї справи були закриті у зв'язку зі смертю особи. Ще одній особі призначено покарання у виді позбавлення волі (4,76 %) строком покарання від 5 до 10 років, тримання в дисциплінарному батальйоні призначено 2 особам (9,52 %).

Що стосується додаткових видів покарань, то за ч. 3 ст. 410 КК України у 2021 році призначено позбавлення військового спеціального звання, рангу, чину та кваліфікаційного класу до 3 осіб, що становить 14,3 %, а позбавлення права обіймати певні посади та займатися певною діяльністю – до однієї особи за 2021 рік, що становить 4,76 % [7].

Виклад основного матеріалу. Саме визначення ступеня суспільної небезпечності діяння визначає, яка надалі буде відповідальність, проте ці ознаки є суто суб'єктивними і не зазначені конкретно в жодному із законів, тому належать до оцінювальних понять, які є основною причиною вчинення помилок у кваліфікації діянь і, відповідно, визначенні виду та розміру покарання за них.

Залежно від ступеня суспільної небезпечності за вчинення військових правопорушень самі покарання можуть бути різними: дисциплінарні правопорушення, військові адміністративні правопорушення – та найнебезпечнішими є військові кримінальні правопорушення (кримінальні правопорушення проти встановленого порядку несення військової служби). Перші два види належать до проступків, останній – до кримінальної відповідальності.

У таблиці наведено порівняння відповідальності адміністративної та кримінальної. У диспозиції статті ці суспільно небезпечні діяння майже не різняться при тлумаченні вчиненого, проте санкції статті абсолютно різні за ступенем суворості. Окрім того, адміністративна відповідальність не тягне за собою судимості і, відповідно, всіх обмежень, які настають внаслідок судимості.

Так, згідно з приміткою в ст. 172¹³ КУпАП до військовослужбовця відносяться особи, які є військовими начальниками, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування. Відповідно до визначення це правопорушення є корупційним, проте за нього передбачено стягнення у виді накладення штрафу від сімдесяти до ста сорока п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (стягнення від 1 190 гривень до 10 500 гривень) або арешту з утриманням на гауптвахті строком до 7 діб.

Хочеться звернути увагу, що стягнення за ст. 130 КУпАП «Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їхню увагу та швидкість реакції» становить одну тисячу неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – 17 000 гривень. Водночас стаття 172¹³ КУпАП «Зловживання військовою службовою особою владою або службовим становищем», а саме незаконне використання військовою службовою особою транспортних засобів, споруд чи іншого військового майна, використання військовослужбовця для виконання завдань, не пов'язаних з військовою службою, а також інше зловживання владою або службовим становищем, вчинене з корисливою метою чи в інших особистих інтересах або в інтересах третіх осіб, каратиметься максимум 10 500 гривнями, а мінімум – 1 190 гривнями. Якщо ж особа (будь-яка, не військовослужбовець) керуватиме транспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння, то стягнення становитиме 17 000 гривень.

Тоді виникає питання: як те саме діяння, що вказане в ст. 172¹³, буде кваліфіковано за ч. 2 ст. 410 КК України? Адже згідно із законом, таке діяння треба кваліфікувати саме за ч. 2, тому що воно вчиняється із зловживанням службовим становищем, а ч. 1 ст. 410 КК України не передбачає, що це діяння вчиняється особою з використанням службового повноваження.

Згідно із санкцією вищевказаної статті її може вчинити будь-яка військова особа, а отже, законодавець помилився, коли уналежнив ст. 410 КК України до корупційної. Тільки ч. 2 ст. 410 КК України є корупційним

кримінальним правопорушенням. У таких випадках, на наш погляд, має бути чітке розмежування, що надається Верховним Судом України щодо ознак, які впливають на покарання.

Кодекс України про адміністративні правопорушення (статті 1 - 212 ²⁴)	Кримінальний Кодекс України
Стаття 172 ¹³ . Зловживання військовою службовою особою владою або службовим становищем	Стаття 410. Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем
Незаконне використання військовою службовою особою транспортних засобів, споруд чи іншого військового майна, використання військовослужбовця для виконання завдань, не пов'язаних з військовою службою, а також інше зловживання владою або службовим становищем, вчинене з корисливою метою чи в інших особистих інтересах або в інтересах третіх осіб, – тягнуть за собою накладення штрафу від сімдесяти до ста сорока п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт з утриманням на гауптвахті на строк до семи діб. Діяння, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені в умовах особливого періоду, – тягнуть за собою накладення штрафу від ста сорока п'яти до двохсот вісімдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт з утриманням на гауптвахті на строк від семи до десяти діб. Примітка. Під військовими службовими особами розуміються військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування.	1. Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна або заволодіння ними шляхом шахрайства – караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років. 2. Ті самі дії, вчинені військовою службовою особою із зловживанням службовим становищем, або повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або такі, що заподіяли істотну шкоду, – караються позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років. 3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, караються позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років. 4. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, якщо вони вчинені в умовах воєнного стану або в бойовій обстановці, розбії з метою заволодіння зброєю, бойовими припасами, вибуховими чи іншими бойовими речовинами, засобами пересування, військовою та спеціальною технікою, а також вимагання цих предметів, поєднане з насильством, небезпечним для життя і здоров'я потерпілого, – караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років.

Починаючи із загальних питань, згадаємо, що основною метою покарання за будь-яке кримінальне правопорушення є не тільки кара, а й виправлення засудженого згідно із ч. 1 ст. 50 КК України. Це визначення вперше з'явилося в КК України у 2001 році, тоді як у Кримінальному кодексі 1960 року взагалі не зазначалася мета покарання в ст. 22 КК України 1960 року, що,

на наш погляд, не є позитивним, особливо для майбутніх юристів при вивченні законодавства [6, с. 33].

Тож кожен майбутній фахівець у галузі права повинен навіть на стадії здобування освіти усвідомлювати, що основною метою покарання є виправлення засудженого за рахунок призначення покарання або звільнення від покарання (у зв'язку з поширенням інституту пробації це стало більш можливим).

Нарівні з постійною гуманізацією покарання, які відбувались останні 22 роки, новий проєкт суттєво змінив ставлення до воєнних злочинів, замінивши розміри покарання від шістнадцяти до тридцяти років або довічним ув'язненням і визначивши їх як злочини 9-го ступеня. Проте слід звернути увагу, що не за військові злочини, а за воєнні, адже проєкт кодексу знову використовує різні терміни, не даючи відповіді на те, чому використовується різна термінологія. Відомо, що термін «воєнні» використовується щодо злочинів проти миру та безпеки людства і тих, які були ратифіковані міжнародними конвенціями. Тоді як «військові злочини» – це усталений термін, який переходить до нас з попередніх кодексів і визначає саме ті кримінальні правопорушення, що відбуваються під час несення військової служби.

Але якщо розглянути більш детально, то новий проєкт має великі прогалини та неузгодженості, які, на наш погляд, ще доопрацьовуватимуться. Так, майже всі військові злочини належать до злочинів 3-го ступеня, що за розміром покарання передбачає від трьох до чотирьох років позбавлення волі. Тоді як у чинному законодавстві – за ч. 2 ст. 410 КК України, якій і присвячено наше дослідження, вони є тяжким злочином, за яке визначено покарання від п'яти до восьми років позбавлення волі.

Як бачимо, система покарання є мінливою. У чинному Кримінальному кодексі, на відміну від Кодексу 1960 року, відсутня смертна кара як вид покарання, вона була замінена довічним позбавленням волі або навіть максимальним строковим видом покарання, яке зараз становить 15 років позбавлення волі. Але головним стало введення нових видів покарання, яких раніше не існувало, проте зараз їх застосовують до військовослужбовців, а саме: арешт, службові обмеження для військовослужбовців, тримання в дисциплінарному батальйоні. Тож права військовослужбовців у цьому аспекті значно розширилися.

Дослідження спирається на чинне законодавство, тому всі наведені приклади і пропозиції стосуватимуться саме чинного законодавства, оскільки ст. 410 КК України є єдиною в Розділі XIX КК України «Кримінальні правопорушення проти встановленого порядку несення військової служби (військові кримінальні правопорушення)», яка належить до корупційних згідно з приміткою до ст. 45 КК України [2]. Всі кримінальні правопорушення, які передбачені в примітці до ст. 45 КК України, належать до корупційних, а на них не розповсюджуються такі привілеї, які існують у кримінальному кодексі та мають примітку «заохочуючи норми», а саме: звільнення від кримінальної відповідальності (ст. 45-49 КК України), звільнення від покарання з випробуванням (ст. 75 КК України), призначення більш м'якого покарання ніж передбачено законом (ст. 69 КК України), що застосовується до інших категорій осіб, та в разі існування декількох обставин, що пом'якшують покарання та характеристики засудженого, суд може призначити більш м'яке покарання, яке навіть не міститься в санкції статті.

Згідно з нормами статті 45 КК України, стаття 410 КК України належить до корупційних кримінальних право-

порушень. У примітці до ст. 172¹³ КУпАП зазначено, що військовими службовими особами є «військові начальники, а також інші військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування» [3]. Тож із цього визначення стає зрозумілим, що ст. 172¹³ КУпАП є корупційною. Але в кримінальному законодавстві в ч. 1 ст. 410 КК України це не вбачається, тому згідно з диспозицією статті може бути вчиненим будь-якою особою. Тож пропонуємо внести зміни до примітки ст. 45 КК України, у якій до корупційних буде віднесено лише ч. 2 та ч. 3 ст. 410 КК України.

Єдиним варіантом для пом'якшення покарання військовослужбовця, який вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ст. 410. «Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем», є застосування ст. 69¹ КК України «Призначення покарання за наявності обставин, що пом'якшують покарання». Так, за наявності обставин, що пом'якшують покарання, передбачених п. 1 (з'явлення із зізнанням, щире каяття або активне сприяння розкриттю кримінального правопорушення;) та п. 2 (добровільне відшкодування завданого збитку або усунення заподіяної шкоди) частини першої статті 66 цього Кодексу, за відсутності обставин, що обтяжують покарання, а також при визнанні обвинуваченим своєї вини, строк або розмір покарання не може перевищувати двох третин максимального строку або розміру найбільш суворого виду покарання, передбаченого відповідною санкцією статті [5]. Якщо такий приклад відбудеться в нашій статті, то можна сказати, що за максимуму 8 років, який зазначений у ст. 410 КК України, особа може бути покарана на 5 років та 4 місяці.

Висновки. Таким чином, через неузгодженість визначення ступеня суспільної небезпечності при вчиненні правопорушень, пов'язаних з незаконним розкриттям військового майна, ця ситуація набуває особливої актуальності під час воєнного стану, коли кожне військове майно наближає нас до перемоги. Проте помічимо прогалини в нормах законодавства, через які особа може уникнути належної відповідальності. Отже, підбиваючи підсумки, слід зазначити таке:

1. Залежно від ступеня суспільної небезпечності існує дисциплінарна, адміністративна та кримінальна відповідальність, проте законодавець не визначає відмінностей у кваліфікації. З огляду на це виникають труднощі в розмежуванні при притягненні до відповідальності.

2. Існує неузгодженість у розмірі та виді покарань, коли між адміністративною та кримінальною відповідальністю розмір покарання суттєво відрізняється, а саме: найсуворіша відповідальність за адміністративне правопорушення становить 10 500 гривень, а найнижчий ступінь – 1 190 гривень, тоді як мінімальне покарання за кримінальне правопорушення передбачає три роки позбавлення волі. Проте законодавець не приділяє достатньої уваги ознакам кримінальних правопорушень, що призводить до того, що слідчий може кваліфікувати одне і те саме діяння як дисциплінарний делікт чи адміністративний або навіть кримінальне правопорушення, проте розміри покарання суттєво відрізнятимуться.

3. Відповідно до примітки статті 45 КК України, стаття 410 КК України належить до корупційних кримінальних правопорушень, на відміну від адміністративного законодавства, де в примітці до ст. 172¹³ КК України вказано, що суб'єктами можуть бути лише військовослужбовці, військові начальники, військовослужбовці, які обіймають постійно чи тимчасово посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним дорученням повноважного командування. Із цього визначення стає зрозумілим, що ст. 172¹³ КУпАП є корупційною. Але

в кримінальному законодавстві в ч. 1 ст. 410 КК України це не вбачається, тому згідно з диспозицією статті може бути вчиненим будь-якою особою.

Тож пропонуємо внести зміни до примітки ст. 45 КК України, виклавши її в такій редакції:

«**Примітка.** Корупційними кримінальними правопорушеннями відповідно до цього Кодексу вважаються кримінальні правопорушення, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, ч. 2, 3 ст. 410, у разі їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також кримінальні правопорушення, передбачені статтями 210, 354, 364, 364¹, 365², 368-369² цього Кодексу.

Список використаних джерел

1. Кримінальний Кодекс України (проект) : контрольний текст станом на 29 вересня 2022 р. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/upload/media/2022/09/29/1-kontrolnyj-tekst-proektu-kk-29-09-2022.pdf> (дата звернення 30.03.2023).
2. Кримінальний Кодекс України : Закон України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення 30.03.2023).
3. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07 грудня 1974 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення 30.03.2023).
4. Корупційні схеми: їх кримінально-правова кваліфікація і досудове розслідування / Дудоров О. О. та ін.; за ред. М. І. Хавронюка. Київ : Москаленко О. М., 2019. 463 с.
5. Про внесення змін до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України щодо гуманізації кримінальної відповідальності : Закон України від 15 квітня 2008 р. № 270-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/270-17> (дата звернення 30.03.2023).
6. Кримінальні кодекси України 2001 та 1960 років: порівняльні таблиці / упор. Є.Ф. Фесенко, Я.Є. Фесенко. Київ : Істина, 2001. 272 с.
7. Судова Влада України. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/zvitnist_21 (дата звернення 22.03.2023)
8. Богуцький П. П. Військове право в системі права України : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень». Одеса, 2009. 216 с.

References

1. Kontrolnyi Tekst (2022 Kryminalnyi Kodeks Ukrainy (proiekt) Retrieved from. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/upload/media/2022/09/29/1-kontrolnyj-tekst-proektu-kk-29-09-2022.pdf>
2. Kryminalnyi Kodeks Ukrainy (Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR), 2001, № 25-26, st.131). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text/>
3. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia (statti 1 - 212-24)(st.213 – st.330) (Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy RSR (VVR) 1984, dodatok do № 51, st.1122) {Vvodytsia v diiu Postanovoii Verkhovnoi Rady Ukrainy RSR № 8074-10 vid 07.12.84, VVR 1984, dodatok do № 51, st.1123. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>.
4. Koruptsiini skhemy: yikh kryminalno-pravova kvalifikatsiia i dosudove rozsliduvannia (2019)/ Za red. M.I. Khavroniuka. K. : Moskalenko O. M., 2019. 464 s.
5. Zakon Ukrainy № 270-VI vid 15.04.2008 "Pro vnesennia zmin do Kryminalnoho ta Kryminalno-protsesualnoho kodeksiv Ukrainy shchodo humanizatsii kryminalnoho vidpovidalnosti". URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/270-17#Text-\[in Ukrainian\]](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/270-17#Text-[in Ukrainian])
6. Kryminalni kodeksy Ukrainy 2001 ta 1960 rokiv (2001): porivniialni tablytsi/Uporiadnyky: Ye.F. Fesenko, Ya.Ie. Fesenko. K. : Istyna., 272 s.
7. Sudova Vlada Ukrainy. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/zvitnist_21 (data zvernennia 22.03.2023)
8. Bohutskyi P.P. Viyskove pravo v systemi prava Ukrainy : dys. ... kand. yuryd. nauk : spets. 12.00.01 "Teoriia ta istoriia derzhavy i prava; istoriia politychnykh i pravovykh uchen" Odessa, 2009. 216 s.

Kornienko Maksym,

Doctor of Legal Sciences, Professor

(Odesa State University of Internal Affairs, Odesa)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8564-1450>

Kit Rostislav,

Postgraduate Student

(Odesa State University of Internal Affairs, Odesa)

DETERMINATION OF THE DEGREE OF PUBLIC DANGER FOR THEFT OF MILITARY PROPERTY ACCORDING TO CURRENT CRIMINAL AND ADMINISTRATIVE LEGISLATION

The difference between an administrative legal delict and a criminal offense is based on the analysis of the degree of social danger of the committed act, so when the legislator does not clearly distinguish the signs of the committed act, and they are written into laws as evaluative concepts, this leads to double interpretation and its application with the inconsistency of the committed act. As a result, there are mistakes in the qualification, and therefore the amount of punishment does not correspond to what was committed. Therefore, the scientific work is devoted to Art. 410 of the Criminal Code of Ukraine,

regarding the analysis of significant inconsistencies in criminal liability. A comparison is made of the legislative regulation for the theft, appropriation, extortion by a serviceman of weapons, military supplies, explosives or other munitions, means of transportation, military and special equipment or other military property (Article 410 of the Criminal Code of Ukraine), as well as taking possession of them by fraud or abuse of office position and abuse of power or official position by a military official is provided for in Article 172-13. The author examines responsibility starting with the 1960 code, then the 2001 code, as well as the draft of the new Criminal Code. In our opinion, this is a violation of the basic principles of punishment, and therefore of the stated purpose. Therefore, the new project contains a completely new approach to the purpose of punishment, recognizing it as the protection of society from criminal offenses and other illegal acts provided for by this Code. Based on the analysis, proposals for the Criminal Code of Ukraine were developed. In addition, the grounds that the court applies as mitigating circumstances, however, whether they have the right to do so, are conducted. Statistical data on persons brought to criminal liability under Art. 410 of the Criminal Code of Ukraine from 2018 to 2022.

Key words: *criminal responsibility, administrative responsibility, criminal offense, administrative-legal delict, punishment.*